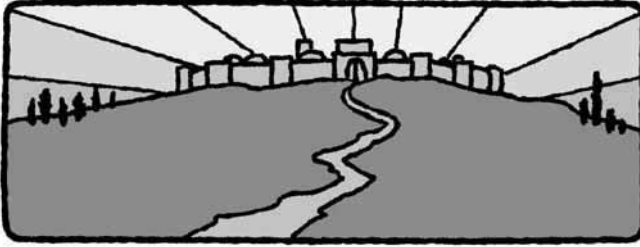


# Die verlange *na* God in Sion



## SABBATMIDDAG

**Skrifverwysings vir hierdie week se studie:** *Psalm 84, Openbaring 21:3, Psalm 122, Psalm 87, Galasiërs 3:28 en 29, Mattheus 28:18-20, Psalm 46, en Psalm 25.*

**Geheeteks:** “My siel verlang, ja, smag na die voorhawe van die Here; my hart en my vlees jubel uit tot die lewende God” (*Psalm 84:2, OAB*).

**D**ie Sionsliedere is vreugdevolle liedere. Dit verhef die skoonheid van Sion en die opperheerskappy van die Here wat vanaf sy heilige berg regeer. In hierdie psalms word die goeie eienskappe van God se woning besing, met die psalmdigter wat uiting gee aan sy liefde vir ’n plek waarvan ons ook in ander psalms lees: die heiligdom. Baie van hierdie psalms is deur die seuns van Korag geskryf. As tempelmusikante (*1 Kron. 6:31-36*) en -poortwagte (*hfst. 9:19*) het hulle die geseënheid van die huis van die Here eerstehands beleef.

Waarom is die Sionsberg so ’n plek van hoop en vreugde? Sion het destyds God se lewende teenwoordigheid onder sy volk verteenwoordig. Net soos wat Israel God se uitverkore volk is (*Deut. 7:6*), is Sion sy uitverkore berg (*Ps. 78:68, Ps. 87:2*). Die Here regeer uit Sion (*Ps. 99:1, 2*) en het ook sy tempel op die Sionsberg gegrondves (*Ps. 87:1*). Dit is dus ’n plek van goddelike seëning, ’n goddelike vesting. “Sion” word dikwels tesame met “Jerusalem” en “die heiligdom” in parallele konstruksies gebruik. Soms word hierdie drie terme ook uitruilbaar gebruik (m.a.w. Sion, Jerusalem en die heiligdom is een en dieselfde plek) — die middelpunt van God se verlossingwerk in die antieke wêreld.

Die seëninge wat uit Sion kom, is so oorvloedig dat dit die uithoeke van die aarde bereik, en gebeur omdat die Here se wese en genade alle gewyde grense oorskry. Die Sionsberg is dus die vreugde van die hele aarde (*Ps. 48:3, OAB*) en bevestig daarmee dat die ganse aarde aan God behoort.

*\*Bestudeer hierdie week se les ter voorbereiding van Sabbat, 16 Maart.*

## 'n Dag in u voorhowe is beter as duisend daarbuite

**Lees Psalm 84:1-4.** Waarom smag die psalmdigter na die heiligdom?

---

Die psalmdigter “verlang” en “smag” na die heiligdom, om permanent daar te woon sodat hy vir ewig naby die Here kan wees (*Ps. 84:2 en 3*). God se lewende teenwoordigheid (*Ps. 84:3*) maak die heiligdom 'n unieke plek. In die heiligdom kan aanbidders “die lieflikheid van die Here... aanskou” (*Ps. 27:4, OAB; lees ook Ps. 63:2*) sodat hulle “versadig word met die goeie van u huis” (*Ps. 65:4, OAB*). In Psalm 84 word ongeëwenaarde geluk deur hegte bande met God bereik. Wat behels hierdie bande? 'n Mens moet die Here loof en prys (*Ps. 84:5*), krag uit Hom put (*Ps. 84:6*) en op Hom vertrou (*Ps. 84:13*). Die heiligdom is die plek waar daardie bande deur aanbidding en in gemeenskap met medegelowiges gevoed word. God se lewende teenwoordigheid in die heiligdom bied die aanbieder 'n blik op God se glorieryke koninkryk asook 'n voorsmakie van die ewige lewe.

**Lees Psalm 84:6-13.** Watter ander persone ontvang ook die seëninge wat die heiligdom bring?

---

Volgens hierdie beskrywing straal die seëninge van die Here uit die heiligdom. Dié wat in die heiligdom dien, ontvang dit eerste (*Ps. 84:5*), gevolg deur die pelgrims wat op pad soontoe is (*Ps. 84:6-8*), en dan tot in die uithoeke van die aarde. Die verwagting dat die pelgrim die Here in die heiligdom gaan ontmoet, versterk hul geloof (*Ps. 84:8*). Die uitputting van die gewone reisiger neem algaande toe. Dit gebeer egter nie met die pelgrim nie. Hoe nader hy of sy aan die heiligdom kom, hoe groter die krag wat hulle ontvang.

Selfs al is die pelgrim nie meer fisies by die heiligdom nie, is die diepe indruk wat dit laat blywend. Gevolglik lei hulle 'n opregte lewe (*Ps. 84:12*), 'n lewe eie aan die regverdiges wat God se heiligdom betree (*Ps. 15:1 en 2*). In Psalm 84 word die Here “'n son” genoem. Hiermee toon die psalmdigter dat die seëninge wat uit die heiligdom kom, soos die strale van die son is wat selfs die uithoeke van die aarde vang en verlig (*vers 12, OAB*). Diegene wat gelowig by die Here bly, ontvang dus sy genade — ongeag waar op aarde hulle hulle bevind.

**Lees Openbaring 21:3.** Watter hoop wat in die aardse heiligdom weerspieël word, word hier geopenbaar? Kan ons ons indink hoe dit gaan wees?

## Bid vir die vrede van Jerusalem

**Lees Psalm 122:1-5.** Wat is die gevoel van die aanbidders met hul aankoms in Jerusalem? Wat hoop hulle om daar te vind?

---



---

Psalm 122 gee uiting aan die pelgrims se behae en opgewondenheid toe hulle in Jerusalem aankom. Die jaarlikse drie pelgrimstogte na Jerusalem was 'n vreugdevolle geleentheid ter viering van die Here se weldade van die verlede en die hede (*Deut. 16:16*). Jerusalem was die spitspunt waarom die Joodse nasie se lewe gedraai het, want die “voorskrif vir Israel” (*Ps. 122:4, OAB & NAB*) en die trone vir regspraak (*Ps. 122:5*) was daar geleë. Die “voorskrif vir Israel” dui op die heiligdom. (Let op die New King James-vertaling se woordkeuse vir hierdie sinsnede, “*To the Testimony of Israel*” [klem verskaf], wat op 'n fisiese plek dui, terwyl die Afrikaanse vertalings wat wel die begrip “getuënies” bevat almal op 'n verordening van die Here dui en nie 'n plek nie, soos die NAB se “Dit is 'n voorskrif vir Israel.”) Neem eger in ag dat daar soms na die heiligdom as “die tabernakel van die Getuënies” (*Num. 1:50, OAB*) verwys is, waar “die ark met die Getuënies” bewaar is (*Eks. 25:22, AFR20 & OAB*) (wat dus die Engelse vertolking en betekenis regverdig). Die trone vir die regspraak in Psalm 122 vers 5 beeld Jerusalem as die setel van die regbank uit (*2 Sam. 8:15*). Die pelgrimstog na Jerusalem was dus die aangewese tyd en plek vir enigeen wat na reg en geregtigheid gesoek het. Duidelik was getrouheid aan God en die toepassing van die wet onafskeidbaar.

**Lees Psalm 122:6-9.** Wat is die hoofbed van God se volk?

---



---

Om vir vrede in Jerusalem te vra, is 'n afbedding van God se seënninge op die stad en sy inwoners. Dit verenig ook die aanbidders en skep 'n samehorigheidsgevoel sodat vrede by hulle posvat (*Ps. 122:8*). Jerusalem kon dus 'n stad van vrede wees, mits vrede tussen God en sy volk, en tussen die mense geheers het. Derhalwe kom hierdie gebed om vrede vir Jerusalem op 'n beroep neer: die volk van God moet in vrede met Hom en mekaar lewe. In hierdie vrede wat oor Jerusalem afgebid word, sal die volk floreer (*Ps. 147:12-14*).

Wat ons uit hierdie psalm leer, is dat gebede vir die welstand van die geloofsgemeenskap die hoofonderwerp van die gelowige se gebede behoort wees, want die volk van God kan slegs die goeie tyding oor God se vrede en verlossing aan die wêreld verkondig as hulle sterk en verenig is (*Joh. 13:34 en 35*).

Om vir vrede in Jerusalem te bid, is 'n voorreg en verantwoordelikheid wat steeds van toepassing op die moderne gelowige is; want dit hou die eindtydhoop oor God se komende vredeskoninkryk lewendig, 'n vrede wat nie net oor die stad Jerusalem nie, maar oor die ganse aarde sal heers (*Jes. 52:7, Jes. 66:12 en 13 & Op. 21-22*).

**Op watter praktiese maniere kan ons harmonie in ons geledere nastreef?**

## Sion — Tuiste van die nasies

**Lees Psalm 87:1 en 2.** Wat maak van Sion so 'n veelgesogte plek?

---

Psalm 87 is 'n lied wat Sion as God se uitverkore en geliefde stad vier. Dit is die berg waarop die tempel se fondasie gegooi is en waarop dit gebou is (*Ps. 2:6, Ps. 15:1*). In die eindtyd, sê die Skrif, sal Sion bokant die ander berge uittroon, 'n beeld wat toon dat die Here opperheerskappy oor die ganse aarde het (*Jes. 2:2, Ps. 99:2 & Miga. 4:1*). Psalm 87 vers 1 verwys na die Sionsberg as “heilige berge” (*AFR20*) — m.a.w. meervoudig — om die majesteit daarvan te beklemtoon (*Ps. 133:3, AFR20*). God het die Sionspoort “liewer as die wonings van Jakob” (*Ps. 87:2, AFR20*), waarmee die psalmdigter sê dat Sion voorrang bo al die ander historiese plekke van byeenkoms in Israel, soos Silo en Bet-El, geniet. Psalm 87 bevestig dus dat ware aanbidding van die lewende God in sy uitverkore plek en op sy voorgeskrewe manier moet wees.

**Lees Psalm 87:3-7.** Watter wonderlike dinge word van Sion gesê?

---

Die glorierykheid van Sion trek alle nasies na die Here. Die grense van God se koninkryk word dus so vergroot dat dit die hele wêreld insluit. Let op die feit dat God nie die ander nasies as tweederangse burgers beskou nie, niteenstaande die uitbeelding van Joodse Sion as die geestelike geboorteplek van alle groepe wat die Here as hul Verlosser aanvaar het.

Die registrasie van individue was destyds volgens geboorteplek (*Neh. 7:5, Luk. 2:1-3*). Die psalm noem driemaal dat die nasies in Sion “gebore” is, wat beteken dat die Here aan elkeen 'n nuwe identiteit gee, dat Hy aan mense van ander nasies dieselfde voorregte skenk as diegene wat letterlik daar gebore is (*Ps. 87:4-6, AFR20*).

Psalm 87 dui op die verlossing van Jood én nie-Jood, en dat hulle deur Christus se verlossingsbediening in 'n enkele kerk byeengebring word (*Rom. 3:22, Rom. 10:12, Gal. 3:28 en 29 & Kol. 3:11*). Die psalmdigter se uitbeelding van die welvaart en voorspoed wat Sion beleef het, herinner aan Daniël se visioen waar die koninkryk van God 'n reuse berg word wat die ganse aarde vul (*Dan. 2:34, 35, 44, 45; AFR20*). Dit herinner ook aan Jesus se gelykenis oor die mostersaad, waar die koninkryk van God 'n reuse boom word waarin die voëls van die hemel nesmaak (*Matt. 13:32, OAB*).

**Let op Sion se bereidwilligheid in Psalm 87 om mense van alle nasies te aanvaar. Hoe word dit in Jesus se groot sendingopdrag aan die kerk, naamlik om die evangelie aan alle mensgroepe te verkondig, bewaarheid? (*Matt. 28:18-20*). Hoe sluit dit aan by die oproep wat ons het om die Drie-engeleboodskap te verkondig?**

## Sion se vrede en veiligheid

**Lees** Psalm 46:1-7. Hoe word die wêreld hier op 'n digterlike wyse uitgebeeld? .

---

Die psalm gee 'n besonder lewendige beskrywing van 'n geweldig onstuimige wêreld, waarin natuurrampe van ongekende intensiteit uitgebeeld word (Ps. 46:3<sup>4 en 5</sup> en 4). Die beeld van bruisende of skuimende water verwoes dikwels in die Bybel na rebelse nasies asook allerhande probleme wat die goddelose op aarde veroorsaak (Ps. 93:3 en 4, OAB; Ps. 124:2-5, NAB). Net so het ons in Psalm 46 natuurrampe as beelde vir nasies wat mekaar die stryd aansê en onstuimigheid op aarde veroorsaak (Ps. 46:7).

Dit is duidelik 'n wêreld sonder God. God is immers by sy volk, en waar die Here woon, het 'n mens oorvloedige vrede (Ps. 46:4<sup>5 en 6</sup> en 5). Alhoewel die mensdom dus die Here verwerp, verwerp Hy nie die mens nie. God is juis teenwoordig op aarde omdat Hy by sy volk is. Met ander woorde, ongeag hoe sleg die situasie blyk te wees, leef ons in die teenwoordigheid van God, 'n fundamentele waarheid waaruit elke gelowige hoop en bemoediging kan put.

Ons volmaakte toevlug, die Here, is die bron van Sion se blywende vrede en veiligheid. In Psalm 46:4 word Sion se veiligheid deur die woordjie “al” (NAB) na vore gebring. Al is die ganse mensdom in beroering, is God se volk veilig. Dit toon dat vrede nie uit 'n totale gebrek aan beproewing spruit nie, maar God se genadegawe aan sy trouhartige kinders is. Te midde van die storms kan onvoorwaardelike vertroue op God die gelowige vredevol stem en innerlik besluit (Matt. 8:23-27). Die vrae is net: gaan God die mensdom vir ewig aan hul afbrekende keuses en optrede oorlaat?

**Lees** Psalm 46:6-11. Wat is God se respons op die geweld en verwoesting wat hoogty op aarde vier?

---

So hewig is die Here se afkeur in dié stand van sake dat die woorde uit sy mond — waardeur Hy alles aan die begin tot stand gebring het — nou die aarde laat versmelt (Ps. 46:6).<sup>7</sup> Hierdie versmelting is egter nie 'n totale vernietiging nie, maar 'n vernuwung. Let op die feit dat God sy vrede vanaf Sion na die uithoeke van die aarde laat uitbrei. God sal oorloë beëindig en die instrumente van vernietiging tot niet maak — die dinge waarmee bose nasies die mensdom onderdruk het (Ps. 46:9).<sup>10</sup> Dit is die Christen se groot hoop wat met die wederkoms van Jesus bewaarheid sal word.

**Hoe leer 'n mens, en dit in 'n wêreld wat inderdaad onstuimig is, om innerlike vrede en vertroue op God te hê?**

## Onbeweeglik soos die Sionsberg

**Lees** Psalm 125:1 en 2. Hoe word diegene wat die Here vertrou hier uitgebeeld?

---

Diegene wat op die Here vertrou, word met Sion vergelyk, wat ’n simbool van standvastigheid en krag is. Die aanskoulike berge wat die stad Jerusalem omring het, boesem geloofsekerheid in Goddelike beskerming by die psalmdigter in (Ps. 5:12, Ps. 32:7 en 10). Let op die berge waaroor die goddelose regeer wat vanweë die bewende aarde in die see val (Ps. 46:2<sup>3</sup>ABA). Daarenteen het ons die indrukwekkende bestendigheid van die berg waarop Jerusalem gebou is, Sion wat ’n diepe vertroue inboesem. Hierdie vertroue in God se beskerming word boonop al sterker te midde van die pynlike werklikheid waarin ons leef, ’n wêreld waarin boosheid dikwels die oorhand kry. Ten spyte van boosheid alom, beskaam die hoop nie vir die kinders van die Here nie.

**Lees** Psalm 125:3-5. Hoe word die regverdigde versoek? Watter les put ons hieruit?

---

Die sukses van die goddelose kan tot mismoedigheid by God se kinders lei en hulle kan selfs in die versoeking kom om soos die goddelose te begin lewe (Ps. 73:2-13, Ps. 94:3). Die Sionsberg se onoordreflike standvastigheid beskut egter nie diegene wat graag die Here wil verlaat nie. Dit staan elkeen vry om “hulle hande na onreg uit te steek” (Ps. 125:3, OAB; *woordorde aangepas*) om “langs krom paaie weg [te] draai” (vers 5, OAB). Die Here is regverdig en fel dieselfde oordeel oor die afvalliges as die ander onboetvaardige sondaars.

Hier is die oproep vir die kinders van die Here om onwrikbaar in hul geloof en vertroue in die Here te bly, net soos die Sionsberg hul onwankelbare toevlug is. Met ander woorde, ons kan steeds op die goedheid van die Here staat maak, selfs al verstaan ons nie wat aangaan nie.

“Die sondeval, die vleeswording van Christus, die feit dat Hy weer lewendig geword en uit die grafombe te voorskyn gekom het, en vele ander bybelonderwerpe, is verborgenhede — te moeilik vir die mens om te verklaar, wat nog te sê verstaan. Ons het egter geen rede om die Woord van God in twyfel te trek nie, want ons kan nie die weë van die Voorsienigheid verstaan nie... Oral in die natuur is [immers] wonderbaarlike raaisels wat die mens laat kopkrap. Waarom is dit vir ons enigsnis verrassend dat die geestelike wêreld ook onbegryplike raaisels het? Die enigste moeilikheid hier is die swaakheid en bekrompenheid van die menslike verstand. In die Skrif skenk God ons afdoende bewyse dat hierdie raaisels en verborgenhede van Hom af kom. Derhalwe behoort ons nie te twyfel in sy Woord net omdat ons nie die verborgenhede van die Godsplan kan verstaan nie” (Ellen G. White, *Steps to Christ*, bl. 106 en 107).

**Vir verdere studie:** Bepeins die boodskap van **Jesaja 40**, asook hoofstuk **51** verse 1 tot 16.

Die Sionsliedere vra dat ons 'n verbintenis tot die volgehoue bepeinsing van Sion sal maak. Siende dat die Sionsberg ook 'n versinnebeelding van God se opperheerskappy is, moet ons daardie opperheerskappy ook bedink. Hoewel ons baie van God se heiligdomseëninge in ons leeftyd kan smaak, lê die soort lewe wat Sion beloof — een wat oorloop van oneindige energie en lewensvreugde — steeds in die toekoms. Baie van God se kinders sien vreeslik en diepbewoë uit na die hemelse Sion (**Ps. 137:1**). Om Sion te onthou, beteken nie dat 'n mens net af en toe daaraan dink nie. Nee, jy kies doelbewus om Sion in die gedagtes te laat herleef, om jou volle aandag daarby te bepaal en daarvolgens te leef (**Eks. 13:3, Eks. 20:8**).

Die sing van die Sionsliedere getuig van 'n passievolle voorneme: om die hoop dat God se koninkryk op die nuwe aarde herstel sal word, lewendig te hou (**Op. 21:1-5**). “Dáár sal onsterflike verstande die nimmereindigende vreugdes van God se skeppingsmag, die verborgenhede van die liefde wat verlossing bring, bepeins. Dáár is geen wrede Aartsbedrieër wat 'n mens in die versoeking bring om van God te vergeet nie. Elke verstandelike vermoë sal ontwikkel word, elke bekwaamheidsvlak verhoog word. Die verkryging van kennis sal nóg die verstand nóg die energievlakke uitput. Dáár sal die grootste ondernemings deurgevoer word, die mees verhewe aspirasies bereik word, die hoogste ideale verwesenlik word; en nuwe hoogtes sal te voorskyn kom om aangedurf te word, nuwe wonders wat hart en verstand aangryp; nuwe waarhede wat verstaan moet word, splinternuwe verskynsels waarvoor die vermoëns van liggaam, verstand en gees ingespan moet word” (Ellen G. White, *The Great Controversy*, bl. 677).

Om nie Sion uit die oog te verloor nie, is 'n gelofte waartoe 'n mens jou outomaties as geestelike pelgrim verbind. Diesulkes beskou nie dié sondige wêreld as hul tuiste nie, maar leef in afwagting op die nuwe hemel en nuwe aarde.

Die Sionspsalms kan dus in elke geslag van die mensdom deur gelowiges — deur diegene wat 'n woonplek in die New Jerusalem verlang — gesing word (**Op. 3:12**). Die Sionsliedere moedig ons tot die koestering van 'n bepaalde verwagting aan, naamlik dat 'n splinternuwe wêreld van hoop op die horison wink. Dit noop ons egter ook om werkers van God se genade in die teenswoordige wêreld te wees.

## Vrae vir bespreking:

- ① Sion is 'n fisiese berg waarop die plek Jerusalem staan, 'n godsdienstige en geregtelike spilpunt waarom die antieke volk se lewe gedraai het. Hoe neem 'n mens nou die geestelike en teologiese beginsels wat daaruit te put is, en pas dit op die kerk en haar wêreldsending toe?
- ② Hoe kan die hedendaagse gelowige in God se heiligdom bly? (**Joh. 1:14-18, Heb. 12:22-24**).
- ③ Hoe gaan Sion die stad van die nasies word, soos dit in Psalm 87 in die vooruitsig gestel word? (**Rom. 5:10, Ef. 2:11-16 & Kol. 1:19-23**).
- ④ Sommige mense wys op die onaanvegbare feit dat slegte mense floreer terwyl baie van die “goeies” ly en swaarkry? Wat is die gelowige se reaksie hierop? Waarom is dit belangrik om rondborstig te erken dat ons nie nou al die antwoorde het nie?